

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΤΟΝ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΗΝ

« Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, εὐροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἢ χάρις τοῦ Παναγίου, σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς » (β' τροπάριον τῶν Ἑσπερίων).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ἡ φωτοβόλος χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Παρακλήτου, ὁ Ὅποιος ἐφανερώθη εἰς τὸν ποταμὸν Ἰορδάνην πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, καὶ οὕτως ὑπέδειξε τὴν περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀλήθειαν, συνήγαγε καὶ ἡμᾶς ἐδῶ σήμερον, διὰ νὰ πανηγυρίσωμεν τὴν μνήμην ἐνὸς ἡγιασμένου μέλους τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἐνὸς Μεγάλου Πατρός τῆς Ἁγίας Γῆς καὶ τῆς Παλαιστίνης ὁλοκλήρου, δηλονότι τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Συμφώνως πρὸς ὅσα τό ἀνωτέρω τροπάριον τοῦ ἱεροῦ ὑμνωδοῦ λέγει, ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατώκησεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, διότι εὗρεν αὐτὴν καθαρὰν, καθὼς ἐπόθει· διότι τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὅποιον εἶναι ἡ ζωοποιὸς δύναμις, τρόπον τινὰ ἡ ψυχὴ ἡ ὁποία ὁδηγεῖ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, **«πάντα χορηγεῖ, βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ ... ὅλον συγκροτεῖ τὸν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας»**, ἀλλὰ ἀναπαύεται καὶ ἐνσκηνοῖ μόνον εἰς τοὺς καθαρούς, εἰς ὅσους ἔχουν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὰς ἁμαρτίας μέσῳ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀγῶνος, καθὼς ὁ Ἅγιος ὁ Θεοδόσιος **«κοσμήσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς»**. (Μεσῳδίων κάθισμα τοῦ Ὁρθρου).

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ χάρις τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ἡ ὁποία ἀνοίγει, μέ τό φῶς της, τοὺς οὐρανούς ἐνώπιον τῶν Ἀγίων, ὅπως λόγου χάριν ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν τριῶν Μαθητῶν ἐπὶ τοῦ Ὁρους Θαβώρ, αὐτὴ ἡ χάρις ἀνάπτει τὸν πόθον τῶν ψυχῶν πρὸς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκζητήσιν τοῦ Θεοῦ, ἡ δέ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ φέρει μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίου καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὰ ὁποῖα δέν δίδονται εἰς τοὺς Ἁγίους πρὸς ἐπίδειξιν δυνάμεως, ἀλλὰ πρὸς εὐεργεσίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ δόξαν Θεοῦ. Λέγομεν τοῦτο, συμφωνοῦντες μετὰ τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου, ὁ ὅποιος ἐπαινεῖ τὸν Ἅγιον Θεοδόσιον, διότι οὗτος ἀνῆψε φλόγα θερμῆς καὶ ἀσάλευτης ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν, καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβεν ἀπ' οὐρανοῦ θεϊκὸν πυρσόν, διὰ νὰ διακρίνη τὰ πάντα ὀρθῶς **«φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως ἐξάψας, τὸν οὐρανόθεν, ἀντεκομίσω πυρσόν»** (γ' τροπάριον τῶν Αἵνων).

Καὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου, εἶναι φανερόν, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὅτι ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μολονότι κατακτᾶται διὰ πολλοῦ κόπου καὶ ταπεινώσεως, ὥστόσον εἶναι πάντοτε εὐεργετικὴ πρὸς τὸν πλησίον, καθὼς εὐεργετικὸς ὑπῆρξε καὶ ὁ Μέγας Θεοδόσιος πρὸς τοὺς πτωχοὺς, τοὺς πεινῶντας, τοὺς ἀδυνάτους, τό δέ εὐαγές αὐτοῦ Κοινόβιον εἰς τό ὅποιον ἔχομεν τὴν εὐλογίαν καὶ χαρὰν νὰ ἱστάμεθα σήμερον πανηγυρίζοντες, χάρις εἰς τὰς πρεσβείας τοῦ Ὁσίου καὶ τὴν ἄγρυπνον μέριμναν τοῦ Ἡγουμένου, Πανσο.

Ἀρχιμανδρίτου Ἱεροθέου, ὑπῆρξε μελίσσών προσευχῆς πρὸς τὸν Θεόν καὶ διακονίας τοῦ πλησίον.

Τοιαύτης χάριτος, ἀπείρου ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἀνεξαντλήτου ἀγάπης πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, πάντα συνάνθρωπόν μας, ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς καὶ ἐντάξεως, δεηθῶμεν τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀξιῶσιν καὶ ἡμᾶς. πρὸς δόξαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Αὐτοῦ Σώματος.